

in vse vaše usode ne bi zamenjal
z enim samim zmrdom purančkovega gobčka
iz zabojčka v predsobi

Ne zaslužite drugega kot goljufati
prebavljati ter polenelo dolgo crkati
Koliko je vas še tam?

Konec humanizma!

Marián Hatala

Čast moči vsa!

– zares je bolj naporno
imeti moč
kakor ne imeti ehm časti
biti močni
še dobro da so postopači
ki nikdar nimajo moči
biti častni
in imajo srečo
da je naša hrabrost
danes prav v tem
da niti mi
pravzaprav: samo mi
takrat nismo bili ehm svinje

rečejo za okni bavarcev
drvečih mimo ljudi
ki pridno stojijo
v vrsti za
bisere

Tako majhna barabija sredi poletja

v majici poltne barve
koraka po pločniku
za svojima nade polno poskakujočima
dojkama ki ju razdaja
na vse strani

v istem času
 na vogalu ulice
 do pasu golemu možaku
 ljubezensko sklonjenemu
 nad zavijajočim odkopnim kladivom
 začnejo brezupno poskakovati roke

čez trenutek se on in ona zgrešita
 čeprav sem v tej pesmi
 napravil zanju
 skoraj vse

Hripavost

ako enkrat ne bom
 imel kaj povedati
 ne vam ne sebi
 bom obmolknil
 s tolikšnimi vprašanji
 s kolikšnimi odgovori

ako moj molk
 porabijo zoper mene tako
 da z njim prisilijo k molku
 spet koga drugega
 bom molčal le takrat
 ko ne bom ne vas ne sebe
 vprašal
 ali imam ali ne
     kaj povedati

Václav Burian

Je glasba

Je glasba brez ušes
 in nasmeh brez zrcal?
 Če obmolknil je, Babel kar
 še naprej je?

Edino upanje.